

Fysisk afstraffelse.

De fleste af os kender til at forløbe os, når et af vore barn trodser vore anvisninger og ønsker - ja måske ligefrem, trods gentagne advarsler, vedbliver med at gøre det modsatte af vores krav. Vi råber og skælder ud - og får måske løst til at slå barnet for at tvinge vores vilje igennem. Det var ofte den opdragelse mange mødte under deres opvækst, hvorfor vi lettest griber til den, måske med en stille konstatering, at det tog vi vist ingen skade af.

Men hvis vi vil gøre brug af at slå vores barn for at opdrage det, skal vi vide, at vi dermed også har bestemt at barnet skal være angst for os. Det bliver nemlig resultatet - en angst som barnet måske aldrig overvinder. Denne angst kan være årsag til, at barnet udvikler sig anderledes end hvad det selv står for, nemlig den retning som behager forældrene. Der er mange eksempler på, at et barn har fået en anden uddannelse end det selv ønskede, p.g.a. overdreven respekt for forældrene. Altså er der stor fare for at vi stjæler noget af barnets tryghed og glæde, hvis vi forløber os og slår det.

Et barn er imidlertid ikke et andenrangs menneske, men Guds herlige skabning med samme værdi- og krav på samme respekt som den voksne - og hvem af os kunne tænke sig at slå på hinanden i ægteskabet for at få sin vilje ført igennem og så samtidigt forvente at ægteskabet forblev godt.

Når vi fristes til at slå, handler det oftest heller ikke om opdragelse, men om at vi føler os magtesløse over for barnets krav og handling - at vi ikke har/orker noget modargument - og denne begrundelse er ganske uacceptabel, selv om den er forståelig.

Måske foregik opdragelsen sådan i vores eget hjem, så vi handler uden at tænke over det - men det er jo heller ikke noget brugbart argument. Sikkert kan vi så selv huske angsten for at blive slået af far eller mor - måske en angst som nu dukker op blot ved at tænke på episoderne.

Hvis vi let kommer til at slå barnet, når vi vil opdrage det, er det derfor vigtigt at stå sammen som forældre om at foretage en ændring af vort opdragelsesmønster, så barnet må vokse op i et hjem uden fysisk afstraffelse.

Med venlig hilsen,

Steen Palmqvist